

Departament de Pedagogia

PUBLICACIÓ

► **¿Por qué es tan importante la educación infantil? Recomendaciones para las familias sobre la educación de sus hijas e hijos de 0 a 6 años.**

Autors: Ortoll, C.; Pujol, M. A.; Terradellas, M. R.; Rovira, F.

Edita: CEAPA. Madrid, 2007

Aquest llibre, publicat per la Confederació Espanyola d'Associacions de Pares i Mares d'alumnes, té com a finalitat oferir a les famílies que tenen infants de 0 a 6 anys, algunes reflexions que els puguin ajudar a decidir quina educació volen oferir als seus filles i filles.

En ell es desgranen arguments a favor de l'educació que ofereixen les escoles bressol i els parvularis, com a complement de l'educació familiar, i s'anima a les famílies a considerar aquests centres com a idonis per a contribuir en l'educació i el ple desenvolupament dels infants.

Sobre cadascun dels temes que es tracten les autores plantegen una sèrie d'interrogants i concreten unes quantes reflexions i recomanacions. En l'elaboració del llibre s'ha posat una cura especial a les il·lustracions que

acompanyen al text, realitzades amb molt d'encert per Francesc Rovira, amb la finalitat que aquestes aportin un valor afegit a la lectura i serveixin com element de reflexió i informació. El

llibre es distribueix gratuïtament a les famílies de tot Espanya i també es pot descarregar en format pdf a la següent adreça electrònica:

www.ceapa.es/files/publicaciones/File00108.pdf

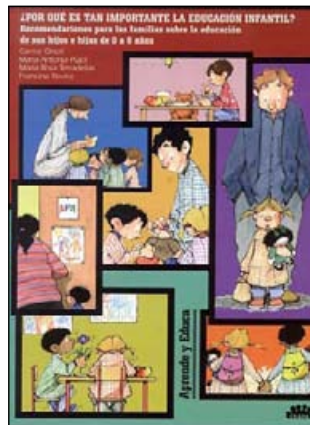
TESI DOCTORAL

► **Aproximació històrica a l'educació especial a Catalunya: l'educació institucionalitzada en centres d'educació especial a les comarques de Girona (1873-1997).**

Autor: Josep Maria Garcia Balda

Direcció: Dr. Salomó Marqués i Sureda

Aquesta tesi doctoral se situa en l'àmbit dels estudis històricoeducatius. S'estructura a partir d'una aproximació a la història de l'educació especial de les persones amb discapacitat i contextualitzada a partir de l'educació institucionalitzada en centres d'educació

especial, a les comarques de Girona, durant el període de 1873 fins a 1997. El primer centre es va crear el 1873. Li seguiran, molts més anys més tard, altres iniciatives que sorgeixen a través de l'impuls de professionals i associacions de pares. L'Església participarà a través dels seus mossens i ordes religiosos en la creació d'alguns d'aquests centres. L'administració educativa també assumirà un important paper en la creació, manteniment i consolidació dels centres. Aportem un important estudi sobre la legislació que va aparèixer al llarg d'aquest període. El punt final, el situem el 1997, a partir de la publicació per part del Departament d'Ensenyament, del Decret 299/1997, de 25 de novembre, sobre l'atenció educativa a l'alumnat amb NEE.

TREBALL DE RECERCA

► **L'assetjament escolar a l'Estat espanyol: estudi de contrast.**

Autora: Núria Felip

Direcció: Dr. Joan Teixidó

L'estudi que s'ha presentat sota aquest títol, parteix de conceptes que són nous (com és el cas del bullying) però també d'altres que no ho són, com és el cas de la violència, que veiem dia sí, dia també a tots els mitjans de comunicació.

Per tal de realitzar el contrast, inicialment s'ha partit d'una revisió d'estudis realitzats fins a l'actualitat a nivell europeu.

Però la veritable comparança es fa a partir de 26 estudis realitzats a l'Estat Espanyol des de l'any 1999, tot i que no s'han pogut comparar tots i cadascun dels estudis ja que tenen un origen i uns paràmetres d'anàlisi molt diferents.

Cal dir que no s'ha pogut comparar resultats d'una manera lineal sinó que s'ha comparat tendències dins de cadascun dels propis estudis. S'ha trobat una sèrie d'indicadors que sí que es repeteixen en tots i cadascun d'ells, amb algunes excepcions, que són els fets que es poden destacar com a conclusions del present estudi comparatiu i que són els següents:

a) El maltractament físic directe i l'exclusió social són els dos tipus d'assetjament que trobem més a l'educació primària i que disminueix a l'educació secundària.

b) El maltractament verbal, contràriament al maltractament físic, augmenta en percentatge a l'educació secundària.

c) El maltractament verbal és el tipus de maltractament més estès en qualsevol de les etapes educatives. En la majoria dels estudis analitzats, la suma del percentatge de tots els altres tipus de maltractament és inferior al de tipus verbal.

d) Respecte a la procedència dels maltractadors, en totes les etapes educatives analitzades, la majoria provenen de la pròpia aula de la persona maltractada, mentre que queda en un segon terme els provinents tant d'una altra aula del mateix curs com d'altres cursos.

e) Quant al gènere cal destacar que els nois produeixen més situacions d'assetjament que les noies, tant individualment com a nivell de grup.

f) Quant al tipus d'assetjament, en els nois trobem més casos d'assetjament de tipus físic tant directe com indirecte.

g) Dins l'apartat femení, el tipus d'assetjament més elevat és l'exclusió social, mentre que l'assetjament de tipus físic té uns percentatges molt baixos.

h) Quant a l'edat de major incidència de l'assetjament, trobem que el moment màxim el trobem en el primer cicle de l'educació secundària obligatòria i també en el darrer curs de l'educació primària.

TREBALL DE RECERCA

► L'ús dels clítics pronominals en parlants romanesos del català.

Autor: Pau Maré

Direcció: Dr. Francesc Xavier Lamuela

El treball analitza les interferències associades a la primera llengua (L1) en l'ús d'aquests elements gramaticals en el català (L2) parlat per romanesos. Els clítics pronominals representen una de les parts de la gramàtica catalana més apassionant per les seves idiosincràsies i la seva diversitat formal. L'ús d'aquest tipus de pronoms és un aspecte que resulta complicat d'adquirir per parlants de llengües en què no existeixen o l'ús que en

fan és diferent. En el nostre estudi, per començar, ens centrem en la descripció de les característiques fonamentals dels clítics pronominals del català i del romanès, a partir de bibliografia, i, en el cas del català, tenint en compte també la pròpia competència. Seguidament, utilitzem un corpus d'entrevistes en català de parlants de romanès per fer un estudi comparatiu en l'aspecte concret dels clítics pronominals de la influència de la L1 en el seu català.

TREBALL DE RECERCA

► Importància de la imatge corporal en els trastorns del comportament alimentari i validació de l'escala de qualitat de vida.

Autor: David Ballester Ferrando

Direcció: Dr. Manuel de Gracia Blanco

Objectiu: realitzar un estudi d'adaptació i validació preliminar del qüestionari Body Image Quality of Life Inventory BIQLI (Cash i Fleming, 2002). Identificar la influència de la qualitat de vida en persones amb una autoimatge corporal negativa.

Mètode: estudi transversal, analític i observacional amb una mostra de 159 participants universitaris dels quals un 88,7% eren dones i un 11,3% homes amb unes edats compreses entre els 18 i els 44 anys. Els qüestionaris utilitzats han estat el BSQ, l'EAT-26, el SF-12 i per últim el qüestionari que es

pretén validar el BIQLI. A més es mesura i es pesa a tots els participants, obtenint-ne l'IMC.

Resultats: Un 38,6% dels participants té un IMC (IMC<20) amb baix pes (n=61) amb diferències estadísticament significatives entre sexes ($p=0,039$), amb més dones (41,4% de les dones) que homes (16,6% dels homes). Al respecte de la consistència interna del BIQLI, s'ha obtingut una $\alpha=0,909$, encara que una baixa correlació amb l'EAT-26 i una moderadament baixa correlació amb l'IMC i el BSQ. En quant a les puntuacions de l'EAT-26, 17 dones i cap home superen el punt de tall establert com a risc de patir un TCA, dels quals 6 tenen un IMC de baix pes, 10 normopès i 1 en sobrepès, trobant-se a més, 12 d'ells amb una preocupació moderada o extrema per la seva imatge corporal.

Conclusions: Una excel·lent fiabilitat interna del BIQLI, tot i que amb alguns dubtes al respecte de les correlacions amb els altres test (BSQ, EAT-26), que haurà de confirmar-se en posteriors estudis. Els percentatges de risc de patir un TCA són semblants a d'altres estudis realitzats, tot i que la població que s'ha estudiat és d'edat més avançada que la majoria d'investigacions. Destaca també la disminució de l'IMC en relació a població adolescent, afectant sobretot a dones i un tant per cent molt elevat de preocupació per la imatge corporal, que només s'explica per la pressió dels mitjans de comunicació i els estereotips socials.

Departament de Didàctiques Específiques

PUBLICACIÓ

► **Ambientalització Curricular de l'Ensenyament Obligatori. Una proposta de definició, caracterització i d'estratègies.**

Autores: Geli, A.M.; Junyent, M.; Medir, R.M.; Padilla, F. (2006)

Edita: Departament de Medi Ambient i Habitatge, Generalitat de Catalunya, Barcelona, 2006.

En aquesta publicació es presenta el procés i resultats d'una recerca realitzada per tal d'establir el concepte d'Ambientalització Curricular, les seves característiques i estratègies pedagògiques en els nivells d'Educació Infantil, Primària i Secundària.

La recerca se situa en la investigació-acció participativa i s'hi han implicat diversos agents educatius: professorat d'educació infantil, primària i secundària del Programa Escoles Verdes; representants del Departament de Medi Ambient i Habitatge i del Departament d'Educació, membres de la Societat Catalana d'Educació Ambiental. i membres del Grup de Recerca en Educació Científica i Ambiental de la Universitat de Girona, que ha portat la coordinació de l'estudi. El marc teòric presentat en la publicació pot servir de

PUBLICACIÓ

► **Fredes flors de març.**

Autor: Ismail Kadare

Autora de la traducció: Anna-Maria Corredor

Edita: Edicions de 1984, Barcelona, 2007

Què passa a Albània a partir de 1985, quan mor el dictador Enver Hoxha? Anys després de la caiguda del comunisme, la gent encara està traumatitzada. L'acció d'aquesta novel·la transcorre en una petita ciutat del nord del país a principis de l'any 2000, (un any després que el seu autor, Ismail Kadare, s'exiliï a París). Els albanesos miren cap a Occident: fins i tot consideren l'atracament perpetrat en un banc, un senyal de modernitat, d'occidentalització de la societat. Paral·lelament, el terrible Kanun, el costumari immemorial, intenta ressorgir de nou després d'estar adormit durant mig

referència a tot el professorat i centres educatius de l'ensenyament obligatori per tal d'orientar i conduir una pràctica més eficient i més connectada a la complexitat que suposa l'Educació per a la Sostenibilitat